

1.) ЗА ИСТОЧНИЦИ ТЪ НА ЛЮТЕРАНСКОТО ВЪРОИСЛОВЪДАНІЕ.

Лютеране тѣ припознаватъ за источникъ на Християнско то вѣроученіе само священно то писаніе и отхвърлятъ прѣданія та.

Священно то писаніе, думатъ тѣ, е пълно и ясно, и за това нѣма нуждѣ отъ прѣданія, като источникъ доказателенъ и изяснителенъ. (2 тим. гл. 3. ст. 15—17.)

Апостолъ тѣ говори: *Всяко писаніе е полезно и проч.*

Нъ а. Само то происхождение на священны тѣ книги дава ни да разумѣемъ, че въ тѣхъ не можемъ да искаме пълнѣ. Системѣ на Християнско то вѣроученіе и нравоученіе.

Св. Евангелистъ Лука начинава свое то Евангеліе така: *Понеже мнозина начинахъ да травятъ сказаніе за оня нѣща, кои то быдохъ извѣстны въ насъ, какъ то що ни гы прѣдадохъ о нѣя, кои то гы видѣхъ съ очи тѣ си отъ край, и быдохъ служители на Слово то.* (Лук. 1. гл. ст. 1.)

Отъ тѣя думы не е ли явно, че прѣданіето е по-старо отъ Евангеліе то, като самый тѣ Евангелистъ говори за свое то Евангеліе, че е съчинено отъ прѣданія та на Самовидци тѣ Апостоли?

Идѣте прочее научете всички тѣ язици и кръщавайте гы въ имя то на Отца и Сына и Святаго Духа: и учете гы да дрѣжатъ (хубаво) всичко що съмъ ви заповѣдалъ (Мѣ 28. ст. 19. ил 20.)